

3. Ska den mottagare som förvärvat eller tagit hand om en vara för vilken det föreligger kännedom om att den har transporterats med TIR-carnet, för vilken inte har fastställts att den har företetts vid bestämmelsetullkontoret och deklarerats, endast med anledning av dessa omständigheter antas utgöra den person som borde ha varit medveten om att varan har undandragits från tullövervakning, och ska denne anses vara solidariskt betalningsansvarig i den mening som avses i artikel 203.3 tredje strecksatsen i [rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen] jämfört med artikel 213 i samma förordning?
4. Om den tredje frågan besvaras jakande: Utgör en underlåtenhet från tullmyndigheternas sida att kräva betalning av tullskulden från denna mottagare hinder mot att ansvar uppkommer – vilket även regleras i artikel 457.2 i tillämpningsförordningen för tullkodexen – för den garanterande sammanslutningen enligt artikel 1.16 i [TIR-konventionen]?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2112/78 av den 25 juli 1978 om slutandet av tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-Carnet (TIR-Konvention) av den 14 november 1975, Genève (EGT L 252, 1978, s. 1; svensk specialutgåva, område 7, volym 2, s. 36).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (Svensk specialutgåva: Område 02 Volym 010 s. 1 – 766).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Högsta domstolen) (Irland) den 2 maj 2016 – Edward Cussens, John Jennings och Vincent Kingston mot T. G. Brosman

(Mål C-251/16)

(2016/C 243/24)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Edward Cussens, John Jennings och Vincent Kingston

Svarande: T. G. Brosman

Tolkningsfrågor

1. Är principen om rättsmissbruk, vilken enligt [domstolens] dom Halifax är tillämplig på mervärdesskatteområdet, direkt tillämplig gentemot en enskild person när det inte finns någon nationell bestämmelse som ger uttryck för den principen i en situation som den förevarande där en omdefiniering av transaktionerna före försäljningen och köp och säljtransaktionerna (gemensamt kallade klagandenas transaktioner), enligt Commissioners krav, skulle medföra en skyldighet för klagandena att betala mervärdesskatt när en korrekt tillämpning av vid tidpunkten gällande nationella bestämmelser på klagandenas transaktioner inte hade medfört en sådan skyldighet?
2. Om svaret på fråga 1 är att principen om rättsmissbruk är direkt tillämplig gentemot en enskild person trots avsaknaden av en nationell bestämmelse som ger uttryck för den principen, var den principen i så fall tillräckligt klar och precis för att tillämpas på klagandenas transaktioner, vilka genomfördes innan domstolens dom i målet Halifax hade meddelats och i synnerhet med beaktande av principerna om rätts säkerhet och skydd för klagandenas berättigade förväntningar?
3. Om principen om rättsmissbruk är tillämplig på klagandenas transaktioner och de därför ska omdefinieras -
  - a) på vilket sätt ska mervärdesskatten på klagandenas transaktioner beräknas och tas ut med hänsyn till att mervärdesskatt inte ska beräknas eller tas ut enligt nationell rätt och
  - b) hur ska de nationella domstolarna ålägga en sådan skyldighet?

4. Ska den nationella domstolen vid prövningen av huruvida det väsentliga syftet med klagandenas transaktioner var att erhålla en skattefördel beakta transaktionerna före försäljningen (som genomfördes enbart av skatteskal) för sig eller ska syftet med klagandenas transaktioner bedömas som en helhet?
5. Ska section 4.9 i [Value Added Tax] Act betraktas som nationell lag som införlivar sjätte direktivet⁽¹⁾, trots att den är oförenlig med bestämmelsen i artikel 4.3 i sjätte direktivet enligt vilken, korrekt tillämpad, klagandena, avseende tillhandahållande före första inflyttning av byggnader, skulle behandlas som skattskyldiga trots att en tidigare överlåtelse skett som var skattepliktig?
6. Om section 4.9 är oförenlig med sjätte direktivet, ska klagandenas åberopande av denna bestämmelse betraktas som rättsmissbruk i strid med de principer som erkänts i domstolens dom Halifax?
7. Alternativt, om section 4.9 inte är oförenlig med sjätte direktivet, har klagandena erhållit en skattefördel som strider mot direktivets syfte och/eller section 4?
8. Även om section 4.9 inte ska anses införliva sjätte direktivet, ska principen om rättsmissbruk i den mening som avses i domstolens dom i målet Halifax ändå tillämpas på de aktuella transaktionerna med hänvisning till de kriterier som domstolen slog fast domen Halifax?

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28)

Överklagande ingett den 12 maj 2016 av Schenker Ltd av den dom som tribunalen (nionde) meddelade den 29 februari 2016 i mål T-265/12, Schenker Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-263/16 P)

(2016/C 243/25)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Schenker Ltd (ombud: F. Montag, Rechtsanwalt, F. Hoseinian, avocat, M. Eisenbarth, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 29 februari 2016 i mål T-265/12, Schenker Ltd mot Europeiska kommissionen,
- ogiltigförklara artikel 1.1 a i kommissionens beslut C(2012) 1959 final, av den 28 mars 2012 rörande ett förfarande enligt artikel 101 [FEUF] och artikel 53 i EES-avtalet (Ärende COMP/39462 – Spedition), eller alternativt återförvisa målet till tribunalen,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.